

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/360/2021
Identifikačné číslo spisu: 4109207387
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:4109207387.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne: L. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, XXX XX O., právne zastúpenej JUDr. Zuzanou Józovou Boreckou, advokátkou, Sládkovičova 7, 949 01 Nitra, proti žalovanému: G. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, XXX XX O., o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvoде, v konaní o dovolaní žalovaného proti rozsudku krajského súdu v Nitre, č.k. 7Co/49/2018- 1177 zo dňa 15.07.2021, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Nitre (ďalej „odvolací súd“) zmenil rozsudok Okresného súdu Nitra č.k. 25C/64/2009-1122 zo dňa 27.04.2017 (ďalej „súd prvej inštancie“) tak, že výrokmi I. až IX. vyporiadal BSM nasledovne:

I.

A. Do výlučného vlastníctva žalobkyne L. U., rod. P., nar. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXXX prikazuje nehnuteľnosti zapísané v LV č. XXXX k.ú. O., obec O., okres O., parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape, a to parc.č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 285 m², parc.č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 154 m², parc.č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 182 m², parc.č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 155 m², parc.č. XXXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 163 m², bytový dom súp. č. XXX na parc.č. XXXX, bytový dom súp. č. XXX na parc.č. XXXX/X, bytový dom súp. č. XXX na parc.č. XXXX, bytový dom súp. č. XXX na parc. č. XXXX bytový dom súp. č. XXX na parc.č. XXXX, byty a nebytové priestory, a to byt č. XX, vchod o.č. XX, l.p., v podiele 1/1 a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku XXXX/XXXXXX v hodnote 48.100,- eur.

B. Žalobkyni prikazuje do výlučného vlastníctva hnutelné veci 1/ - 13/, každú v hodnote 1€.

C. Žalobkyni prikazuje do výlučného vlastníctva zostatok finančných prostriedkov na účte v Slovenskej sporiteľni, a.s., účet č. : XXXXXXXXXXX/XXXX, ku dňu 26.05.2006 vo výške 1.368,22 eur (41.219,14Sk) ,

II. Žalovanému prikazuje do výlučného vlastníctva zostatok finančných prostriedkov na účte v Ľudovej banke a.s., účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX ku dňu 26.05.2006 vo výške 447,34 eur (13.476,62 Sk), zostatok na vkladnej knižke s názvom G. U., vedenej v Poštovej banke a.s., ku dňu 26.05.2006 vo výške 3,39 eur a zostatok finančných prostriedkov na účte stavebného sporenia v Prvej stavebnej sporiteľni a.s., účet č. XXXXXXXXXXX, ku dňu 26.05.2006 vo výške 655,99 eur.

III. Žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému titulom finančného vyrovnanía sumu 22.693,53 € do 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

VIII. Žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

2. Odvolací súd v odôvodnení okrem iného uviedol, že súd prvej inštalcie po vyhodnotení vykonaného dokazovania dospel k záveru, že strany sporu nadobudli za trvania manželstva do svojho vlastníctva 2-izbový byt v O. na F. ul. XX, pričom obaja sa zhodli na jeho cene vo výške 48.100 eur a súd byt v tejto hodnote prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne, pričom zohľadnil, že v byte býva spolu s dcérou a nevlastní inú nehnuteľnosť na rozdiel od žalovaného, ktorý je vlastníkom domovej nehnuteľnosti vo X. G.. Odvolací súd zistil, že žalovaný na odvolacom pojednávaní v rámci svojho konečného návrhu namietol hodnotu bytu vo výške 48.100 eur a poukázal na to, že ohodnocovaný bol už dávno a došlo k zmene jeho hodnoty. Navrhol preto vykonať znalecké dokazovanie na aktuálnu cenu bytu, ktorý môže mať teraz hodnotu aj 120.000 eur, keďže pri vyporiadaní BSM je treba vychádzať z hodnoty veci v čase vyporiadania BSM. Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. V bode 25 konštatoval, že je mu známa judikatúra týkajúca sa hodnoty veci patriacich do BSM, z ktorej sa pri vyporiadaní vychádza, avšak vykonaniu dokazovania v zmysle návrhu žalovaného bráni Civilný sporový poriadok a preto súd v odvolacom konaní vykonanie tohto dôkazu nepripustil. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštalcie pri vyporiadaní BSM vychádzal zo všeobecnej hodnoty bytu 48.100 eur určenej znaleckým posudkom č. X/XXXX znalca Ing. M. I. ešte v roku 2012 predloženým súdu dňa 16.01.2012 a súd prvej inštalcie rozhodol vo veci v poradí druhým rozsudkom dňa 27.04.2017, pričom žalovaný v priebehu konania od vykonania dokazovania znaleckým posudkom z roku 2012 po celú dobu neuviedol ohľadom všeobecnej hodnoty bytu žiadne nové skutočnosti a nenavrhol vykonať žiadne dôkazy, ale práve naopak, počas celého konania takto stanovenú cenu nespochybňoval a medzi oboma stranami konania bola akceptovaná a považovaná za nespornú. Odvolací súd z obsahu zápisnice o pojednávaní konaného dňa 27.04.2017 (č.l. 1117) zistil, že strany sporu boli súdom riadne poučené o dôsledkoch skončenia dokazovania, pričom žalovaný ohľadom všeobecnej hodnoty bytu neuviedol žiadne tvrdenia, ani nepredložil žiadny dôkaz a ani vykonanie dôkazu v tomto smere nenavrhol. Napokon aj z obsahu podaného odvolania, ktoré žalovaný voči napadnutému rozsudku podal vyplýva, že hodnotu bytu vo výške 48.100 eur nespochybňoval. Skutočnosť, že došlo k zmene všeobecnej hodnoty bytu v podanom odvolaní žalovaný vôbec nenamietal a táto skutočnosť nebola ani odvolacím dôvodom. Na zvýšenie všeobecnej hodnoty žalovaný začal poukazovať až na odvolacom pojednávaní v rámci svojej záverečnej reči. Odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 365 ods. 3 a § 380 CSP na tento návrh predložený žalovaným až na odvolacom pojednávaní neprihliadol, pretože odvolací súd pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také dôvody, ktoré boli podané v lehote pre podanie odvolania a zároveň vyšli najavo v odvolacom konaní, keďže nejde o vadu konania týkajúcu sa procesných podmienok, ktorú súd preskúmava z úradnej moci. V danom prípade nemôže ísť ani o novotu v odvolacom konaní v zmysle ustanovenia § 366 CSP, pretože v podanom odvolaní, ani do skončenia lehoty na podanie odvolania tento prostriedok procesného útoku žalovaný neuplatnil, navyše nebola splnená ani jedna z podmienok uvedená v ustanovení § 366 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zastúpení advokátom včas dovolanie z dôvodu uvedeného v § 421 ods. 1 písm. a) C.s.p., v zmysle ktorého dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštalcie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej

rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

4. Dovolateľ tvrdil, že dôvod dovolania spočíva v odklone odvolacieho súdu od ustálenej judikatúry (napr. rozhodnutí R 2/70, R 42/1972), ako aj od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, a to napr. od uznesení Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/174/2012 z 25.07.2013, a sp.zn. 6Cdo/53/2019 z 31.03.2020. V prejednávanej veci sa súd touto zásadou, dôsledne, resp. vôbec neriadil. Poukázal na body 22 a 25 odôvodnenia odvolacieho súdu s ktorými nesúhlasil. Hodnota bytu bola v konaní o vyporiadanie BSM naposledy zisťovaná znaleckým posudkom znalca Ing. M. I., a aktuálna hodnota bytu v januári 2012 predstavovala 48.100 eur. Prvostupňový rozsudok bol vydaný dňa 27.04.2017, následne rozsudok odvolacieho súdu bol vydaný dňa 15.07.2021. Z uvedeného je zrejmé, že od vypracovania znaleckého posudku na určenie všeobecnej hodnoty vyporiadanych nehnuteľností ku dňu konečného rozhodovania súdu o vyporiadaní BSM, uplynulo 9 a pol roka. Nárast cien nehnuteľností musí byť súdu, pravidelne sa zaoberajúcemu s vyporiadavaním majetku v BSM, zrejmý z bežnej, dennodennej agendy. Vyporiadavaný byt navyše kvalitatívne predčí bežnú ponuku na realitnom trhu, čo sa následne odzrkadľuje v jeho všeobecnej hodnote. Už len samotný časový odstup od podania znaleckého posudku musí zakladať pre súd dôvodnú pochybnosť o pravdivosti a aktuálnosti stanovenej ceny, a to najmä s ohľadom na všeobecne známu skutočnosť o každoročnom náraste cien nehnuteľností, preto na novom znaleckom posudku mal trvať samotný súd. Odvolací súd však zrejmé prehliadol, že medzi vydaním prvoinštančného rozsudku a rozsudku o odvolaniach oboch účastníkov uplynuli viac ako 4 roky, počas ktorých nepochybne došlo k rapidnému nárastu cien nehnuteľností. Ako dovolateľ uviedol už na pojednávaní dňa 24.6.2021 aj vo svojom písomnom podaní adresovanom krajskému súdu zo dňa 30.06.2021, uvedená zmena cenovej hladiny súvisela s vybudovaním priemyselného parku pri Nitre a so spustením výroby v závode Jaguar-LandRover Slovakia, ktorá začala v októbri 2018. Od toho času stúpajú ceny takmer všetkých obytných nehnuteľností v Nitre, a teda aj cena bytu, ktorý je predmetom vyporiadania BSM. Dovolateľ dal do pozornosti súdu ceny aktuálne predávaných dvojizbových bytov v O., aj keď nie sú v tak lukratívnom mieste, nemajú vlastné kúrenie a ohrev teplej vody ako dotknutý byt s výmerou 66,73 m², ktorý je predmetom vyporiadania BSM, nachádzajúci sa v absolútnom centre krajského mesta, v tichej časti, s uzatvoreným dvorom a s dvoma veľkými murovanými pivnicami priamo pod bytom, čo umožňuje ich prepojenie s bytom. Je možné predpokladať, že aj počas trvania dovolacieho konania sa cena dotknutého bytu znovu zvýši, medziročne o cca 10%, nakoľko práve dvojizbové byty v centre mesta sú najžiadanejším realitným artiklom.

5. Podľa názoru dovolateľa, označené judikáty (v bode 3./ tohto dovolania) treba naďalej považovať za aktuálne, a teda treba ich považovať za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 písm. a) C.s.p. V prípade uvedených judikátov ako aj ostatných v dovolaní uvedených rozhodnutí dovolacieho súdu možno za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu považovať právny názor, podľa ktorého pri oceňovaní vecí patriacich do vyporiadavaného BSM sa vychádza zo stavu vecí ku dňu zániku BSM, avšak z ceny v čase, kedy dochádza k vyporiadaniu.

6. Právny záver prezentovaný v dovolaní napadnutom rozhodnutí krajského súdu, podľa ktorého aktualizácii znaleckého posudku v priebehu viacročného odvolacieho konania bráni samotný Civilný sporový poriadok, nemožno podľa žalovaného akceptovať s poukazom na čl. 2 ods. 2 C.s.p., podľa ktorého právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Dovolateľ tvrdí, že jeho spor nebol ani rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou, ani spravodlivo, nakoľko žalobkyňa získala podľa rozsudku do výlučného vlastníctva majetok v hodnote cca 120.000,- eur, a jemu pripadla finančná náhrada v sume cca 22.000,- eur a pasívum - dlhy vzniknuté počas trvania manželstva so súhlasom manželky, čo vyplýva aj z výpovedí navrhovateľky, ktoré splatil dovolateľ po rozvoде manželstva a pred vyporiadaním BSM z vlastných peňazí, pritom krajský súd uznal len pôžičku v sume 1.400.000 Sk, ktoré boli vrátené z neúspešnej dražby.

7. Dovolateľ namietal, že súdne konanie o vyporiadanie BSM trvá od roku 2009, pričom samotná dĺžka konania nebola zapríčinená úkonmi z jeho strany. Podľa čl. 17 C.s.p., súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priesťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Dovolateľ objektívne nezapríčinil ani dĺžku odvolacieho konania (vec síce napadla podľa spisovej značky na krajský súd v

roku 2018, avšak rozsudok prvoinštančného súdu bol vydaný v apríli roku 2017). Krajský súd v podstate uvádza, že dovolateľ mal v lehote na podanie odvolania stihnúť aj návrh na doplnenie dokazovania pred krajským súdom a to návrhom na vypracovanie nového znaleckého posudku na všeobecnú hodnotu nehnuteľností, v opačnom prípade, ak to odvolateľ v rámci odvolania neuviedol, nemožno v zmysle C.s.p. takémuto návrhu o 4 roky neskôr, v roku 2021 (kedy sa o jeho odvolaní a v podstate aj o celom vyporiadaní BSM reálne rozhoduje, pritom cena bytu stúpila oproti roku 2011/2012 trojnásobne) vyhovieť. Súd teda dovolateľovi v tomto zmysle vytkol, že v roku 2017 nepredvídal zmenu cien nehnuteľností a samotnú dĺžku tohto odvolacieho konania. V žiadnom z doterajších (aktuálnych) rozhodnutí dovolacieho súdu, predstavujúcich ustálenú rozhodovaciu prax, nebolo právo účastníka na určenie hodnoty nehnuteľnosti v čase, kedy dochádza k vyporiadaniu BSM, podmienené jeho návrhom na vykonanie takéhoto dôkazu tak, ako to od dovolateľa žiada krajský súd.

8. Uvedený znalecký posudok, o ktorý sa opiera krajský súd vo svojom rozsudku, vzhľadom na uplynuté obdobie nebolo objektívne možné považovať za aktuálny, odvolací súd z neho však pri určovaní ceny vychádzal, čím sa odklonil od vyššie uvedeného právneho názoru dovolacieho súdu, podľa ktorého bol povinný vychádzať z ceny nehnuteľnosti s príslušenstvom v čase vyporiadania BSM. Nesprávne právne posúdenie veci, namietané dovolateľom, je teda dané najmä nesprávnym určením ceny predmetnej nehnuteľnosti vyporiadavanej v rámci BSM, a nezapočítaním pôžičiek vzniknutých počas manželstva so súhlasom manželky do vyporiadania v širšom zmysle.

9. So zreteľom na uvedené dovolateľ navrhoval, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zrušil vo výrokoch I, II., III. a v nadväzujúcich výrokoch IV. až IX., a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 a § 450 C.s.p.). Dovolateľ si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

10. Žalobkyňa v zastúpení advokátkou v o vyjadrení zo dňa 01.11.2021 k dovolaniu žalovaného navrhovala, aby dovolací súd dovolanie žalovaného odmietol. S naplnením dovolacieho dôvodu sa nestotožňuje. K otázke nesprávneho určenia ceny nehnuteľnosti uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu nezáviselo od právnej otázky určenia hodnoty nehnuteľností, ale výlučne od posúdenia procesných právnych otázok, ktoré súd v napadnutom rozhodnutí detailne odôvodnil v bodoch 22 až 25 napadnutého rozhodnutia.

11. Všetky dôvody prípustnosti dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP, sa vzťahujú výlučne na právnu otázku, riešenie ktorej viedlo k právnym záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu. Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia (ako aj z konštantnej judikatúry dovolacieho súdu) vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak hmotnoprávna, ako aj procesnoprávna otázka. V danom prípade, odvolací súd nevyslovil, že by inak posudzoval určenie hodnoty nehnuteľnosti, teda neposúdil inak hmotnoprávnu otázku, ale posudzoval výlučne procesnoprávnu otázku, a tú posúdil v súlade so zákonom. Dovolateľ ani neuviedol vo svojom dovolaní, že by posúdenie tejto procesnoprávnej otázky odvolacím súdom namietal a k tejto procesnoprávnej otázke neuviedol ani dovolací dôvod.

12. Žalobkyňa uviedla, že v konaní na súde I. inštancie na pojednávaní Okresného súdu Nitra dňa 27.4.2017 obe strany sporu do zápisnice výslovne akceptovali sumu hodnoty nehnuteľnosti 48.100,- € (str. 3), určenú znaleckým posudkom zo dňa 14.1.2012, a to napriek tomu, že od znaleckého dokazovania už v tom čase uplynulo viac ako 5 rokov. Žiadna zo strán nemala námietky k oboznámeným listinám a nemala návrhy na doplnenie dokazovania. Dovolateľ v konaní na súde I. stupňa nenamietal cenu nehnuteľností. Odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, musí byť založený na rovnakých skutkových a právnych súvislostiach. V tomto prípade, v právnych veciach, na ktoré dovolateľ poukazuje, účastníci konania správnym procesným postupom namietali hodnotu nehnuteľnosti počas konania, na rozdiel od tohto konania, kde z procesných dôvodov už odvolací súd nebol oprávnený posudzovať otázku ceny nehnuteľnosti na základe návrhu v záverečnej reči. Pre právnu istotu, ak by sa s týmto tvrdením dovolací súd nestotožnil, navrhovala spisy, na ktoré dovolateľ poukazuje pripojiť a oboznámiť. Čo sa týka „ustálenej judikatúry" R 2/70 k vyporiadaniu BSM podľa jej zistenia neexistuje, rozhodnutia s uvedeným označením nemajú súvislosť s vyporiadáním BSM a R 42/1972 sú len právne vety, bez skutkových a právnych okolností. Odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu vzhľadom na špecifické procesnoprávne otázky, riešené v napadnutom konaní, teda dovolateľ nepreukázal.

13. Žalobkyňa je presvedčená, že dovolateľ svojimi procesnými úkonmi (podanie návrhu v záverečnej reči a týmto dovolaním) naplnia skutkovú podstatu čl. 5 CSP, a preto mu súd nemôže poskytnúť právnu

ochranu. Dovolateľ v konaní o vyporiadanie BSM podľa tvrdenia žalobkyne predložil rôzne fiktívne právne úkony a sústavne menil svoje vyjadrenia. Rôzne zmluvy o pôžičkách boli podľa tvrdení žalobkyne simulovanými právnymi úkonmi, predstierané prejavy, ktoré boli vykonané výlučne za účelom ukrátenia protistrany v prípade majetkového vyporiadania. Právne úkony boli účelové, priečia sa dobrým mravom, etickým, všeobecne zachovávaným a uznávaným zásadám v spoločnosti, obchádzajú zákon, konkrétne ustanovenia Občianskeho zákonníka o rozsahu BSM vyporiadani po zániku BSM. Dovolateľ si podľa vedomia žalobkyne žiadne peniaze nepožičiaval. Aj z jeho výpovedí, ako aj z výpovedí svedkov je nepochybné, že ak mu niekto nejaké peniaze dal do ruky, tak len za účelom sprostredkovania kúpy nehnuteľností, tieto buď v hotovosti použil, alebo v hotovosti vrátil, avšak na účte disponoval už len svojim ziskom, o čom nakoniec svedčí skutočnosť, že hneď po rozvoze manželstva si bez úveru kúpil rodinný dom (LV č. XXXX, k.ú. X. G., okres O.). Napriek tomu, počas celého konania žiadal, aby mu súd prisúdil aj byt, ktorý bol predmetom BSM. Kým veril, že by mohol byť byt prisúdený jemu, tak účelovo, do poslednej chvíle trval na jeho hodnote tak, ako bola znaleckým posudkom určená v roku 2012, aby žalobkyni nemusel z neho vyplácať vyššiu sumu. Až keď si bol v konaní na Krajskom súde Nitra už istý, že byt bude prisúdený žalobkyni, tak účelovo v záverečnej reči navrhol dokazovanie ohľadne ceny bytu, pričom vedel, že odvolací súd už toto z procesných dôvodov vykonať nemôže, pričom sa spoliehal na použitie dovolacieho dôvodu, ktorý uviedol vo svojom dovolaní.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dovolanie odmietol podľa § 447, písm. f) CSP, pretože nebolo odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

15. V danom prípade dovolateľ prípustnosť podaného dovolania vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Dovolací dôvod podľa § 420, písm. f) CSP nebol uplatnený.

16. Podľa § 421 ods.1, písm. a) CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

17. Preskúmaním veci dovolací súd zistil, že na pojednávaní pred súdom prvej inštancie dňa 27.04.2009 (čl. 1119) bol sudcom zaznamenaný do zápisnice zhodný prejav vôle sporových strán ohľadne hodnoty bytu pre účely vyporiadania BSM nasledovne : „PZ žalobkyňa uvádza : Akceptuje cenu bytu 48.100,- eur s tým, že ho navrhuje prikázať žalobkyni, ktorá v ňom býva aj s dcérou". „Žalovaný uvádza: On navrhuje, aby bol byt prikázaný jemu, akceptuje sumu 48.100,- eur. Odôvodňuje to tým, že on splácal všetky dlhy a náklady za byt." Súd na pojednávaní vyhlásil dokazovanie (čl. 1119) za skončené a následne vyhlásil rozsudok (čl.1122), ktorým prikázal byt s príslušenstvom, celkovo v hodnote 48.100,- eur do vlastníctva žalobkyne. Zhodne odvolací súd v rámci zmeneného rozsudku prikázal byt s prísl. do vlastníctva žalobkyne, v takto určenej hodnote 48.100,- eur.

18. Podľa § 154 CSP (zákonná koncentrácia konania prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

19. Dovolací súd konštatuje, že určenie hodnoty bytu s prísl. 48.100,- eur bolo pred vyhlásením rozsudku ustálené na základe zhodného tvrdenia sporových strán a bolo súdom vyhodnotené ako nesporná skutočnosť. Žalovaný na pojednávaní pred súdom prvej inštancie neuplatnil možnosť procesného útoku voči ustálenej hodnote bytu na sumu 48 100,- eur. V záverečnej reči iba navrhol, aby súd byt prikázal do vlastníctva jemu s tým, že žalobkyňa mu nemusí nič splácať, keď inak by mala, lebo mali rôzne pôžičky. Žalobca v odvolaní (čl. 1144) proti rozsudku súdu prvej inštancie uviedol, že navrhuje odvolaciemu súdu, „...aby pod ťarchou dôkazov zmenil rozsudok tak, že byt prisúdi jemu a nepožaduje ani doplatok, ktorý by mu patril".

20. Dovolací súd poukazuje na to, že odvolacie dôvody sú taxatívne vymedzené v § 365 ods.1, písm. a) - h) CSP. Podľa § 365 ods.3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Vzhľadom na uvedené odvolací súd správne ohľadne hodnoty bytu s prísl. vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie, kde bola táto skutočnosť ku dňu vyporiadania BSM bezprostredne pred vyhlásením rozsudku súdu prvej inštancie vyhodnotená ako nesporná. Námietky žalobcu mali charakter novoty v odvolacom konaní podľa § 366 CSP.

21. Dovolací súd nezistil odklon od ustálenej rozhodovacej činnosti. Za tento odklon nemožno považovať skutočnosť, ak hodnota bytu bola ustálená zhodným prehlásením sporových strán. Ustanovenia o určení hodnoty vecí patriacich do BSM majú dispozitívny charakter a prednosť má dohoda účastníkov. K takejto dohode preukázateľne došlo medzi sporovými stranami na pojednávaní pred vyhlásením rozsudku.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

23. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.